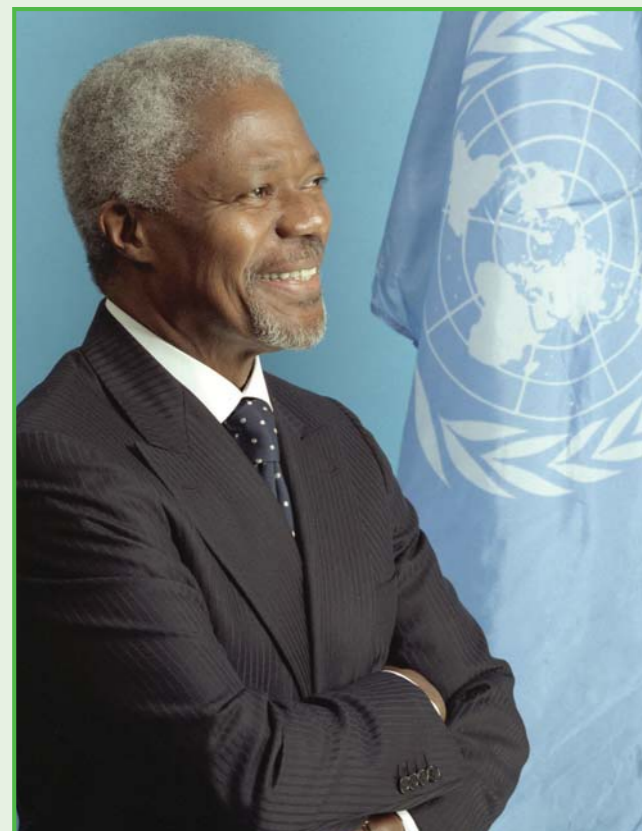

UN CAMÍ SINUÓS

“Aquest és un pas històric en els esforços mundials per combatre una autèntica amenaça global”.

(Kofi Annan, Secretari General de Nacions Unides, després de rebre la ratificació de Rússia al Protocol de Kioto)

LA CONVENCIÓ SOBRE CANVI CLIMÀTIC...

El 1992, a la Cimera de la Terra celebrada a Rio de Janeiro, es va aprovar un gran acord internacional: la Convenció Marc de Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic. El seu objectiu últim és establir les emissions de gasos d'efecte hivernacle en uns nivells que no afectin el clima de forma perillosa. Tanmateix, la Convenció no inclou compromisos concrets sobre com haurà de contribuir cada país a aquest objectiu. Per avançar en aquest sentit, s'han desenvolupat, en els anys següents, llargues i complexes negociacions.

...I EL PROTOCOL DE KIOTO

El Protocol de Kioto és el primer gran acord internacional en el qual s'estableixen objectius concrets per lluitar contra el canvi climàtic. Va ser signat per més de 180 països a Kioto (Japó) el desembre de 1997, a la Tercera Conferència de les Parts. Mitjançant el protocol, els països industrialitzats es comprometen a limitar les seves emissions dels principals gasos d'efecte hivernacle entre els anys 2008 i 2012 a nivells un 5% inferiors als de 1990. Els objectius concrets de reducció varien entre els diferents països.

2005: El Protocol de Kioto entra en vigor

1997: A la Tercera Conferència de les Parts, s'aprova el Protocol de Kioto

2001: Els Acords de Marràqueix proporcionen unes pautes per al desenvolupament del Protocol

1992: Cimera de la Terra a Rio de Janeiro: s'aprova la Convenció Marc de Nacions Unides sobre Canvi Climàtic

1995: Primera Conferència de les Parts signants de la Convenció

1990: Un consell internacional de científics (el Grup Intergovernamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic, IPCC) presenta el seu primer informe

UNA FITA HISTÒRICA

El 16 de febrer de 2005 el Protocol de Kioto va entrar en vigor en ser finalment ratificat per més de 55 països, que sumaven més del 55 % de totes les emissions mundials. Tots els països europeus i quasi tota la resta de països industrialitzats han acceptat compromisos vinculants respecte a les seves emissions, amb la significativa excepció d'Estats Units, el principal productor de CO₂, i Austràlia. A llarg termini, els objectius establerts en el Protocol no seran suficients per protegir efectivament el clima mundial, però constitueixen un important primer pas, aconseguit després d'anys de negociacions. Actualment, es comencen a plantejar nous esforços per definir uns objectius “postKioto” per als anys posteriors a 2012.

SOLUCIONS

